بررسی عددی جریان لایهای حول دو استوانه بیضوی با آرایشهای

مختلف داخل یک کانال، با استفاده از روش شبکه بولتزمن

محمد طيبي رهني تصفهانيان دانشکدہ مہندسی مکانیک

دانشگاه تهران

دانشکدہ مہندسے ہوافضا دانشگاه صنعتی شریف

مجتبي سالاري (دانشکدہ مہندسی مکانیک دانشگاه شیراز

(تاریخ دریافت: ۹۴/۹/۱؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۸/۲۳)

حكىدە

در این مقاله جریان دوبعدی آرام حول دو استوانه بیضوی داخل یک کانال با آرایشهای مختلف بهطور عددی با استفاده از روش شبکه بولتزمن در اعداد رینولدز مختلف بررسی شده است. برای مدلسازی شرط عدم لغزش در مرز منحنی جامد از یک شرط مرزی منحنی مرتبه دوم استفاده شده است. روش عددی به همراه شرایط مرزی به کار رفته در شبیهسازی جریان حول یک استوانه دایروی صحتسنجی شده است. طبق این نتایج، استوانه اول با توجه به موقعیتش در برابر جریان در آرایش ردیفی بیشترین مقدار نیروی پسا و در آرایش درکنارهم کمترین مقدار آن را دارد. البته، استوانه دوم به دلیل تاثیرپذیری از استوانه اول دارای رفتار پیچیدهتری است. برخلاف جریان دائم که در آن بیشترین مقدار نیروی برآ در آرایش درکنارهم بر استوانهها وارد می شود، در جریان غیردائم به دلیل ریزش گردابهها و اثرات تداخلی ناشی از وجود گردابهها در آرایش جابجاشده مقدار نیروی برآی بیشتری بر استوانهها وارد می شود. در ضمن، عدد اشتروهال در آرایش ردیفی از آرایش جابجاشده بیشتر بوده و در آرایـش درکنـارهم ریزش گردایه مشاهده نشد.

واژههای کلیدی: استوانه بیضوی، آرایش ردیفی، آرایش جابجاشده، آرایش در کنارهم، روش شبکه بولتزمن

Numerical Investigation of Flow around Two Elliptical Cylinders with Different Arrangements Confined in a Channel, Using Lattice Boltzmann Method

M. Salari	M. Taeibi Rahni	V. Esfahanian
Mechanical Engineering Dep't.	Aerospace Engineering Dep't.	Mechanical Engineering Dep't.
Shiraz University	Sharif University of Technology	Tehran University

(Received: 22/November/2015; Accepted: 13/October/2016)

ABSTRACT

In this paper, a two-dimensional laminar flow over two elliptical cylinders with different arrangements, confined in a channel is numerically investigated, using lattice Boltzmann method (LBM) for different Reynolds numbers. A second order curved boundary condition used for the no-slip boundary condition at the solid curved boundaries. The results were validated for flow past a single circular cylinder. According to the results, the first cylinder has maximum drag force in tandem arrangement, but it has minimum value of drag in the side-by-side configuration. Of course, the second cylinder has more complicated behavior, being in the wake of the first one. In steady flows, the lift force is maximal in the side-by-side arrangement, while in unsteady flow, it is maximal in staggered arrangement, due to vortex shedding and the dominance of wake interference effects. The Strouhal number in tandem arrangement is greater than that of staggered arrangement and no vortices is shed in side-by-side arrangement.

Keywords: Elliptical Cylinder, Tandem Arrangement, Staggered Arrangement, Side-by-Side Arrangement, Lattice Boltzmann Method (LBM)

evahid@ut.ac.ir - استاد:

۱- دانشجوی دکتری: mojtaba-salari@shirazu.ac.ir

۲- استاد (نویسنده یاسخگو): taeibi@sharif.edu

۱– مقدمه

محققان زیادی به طور عددی و تجربی به مطالعه جریان حول استوانههایی با مقاطع مختلف پرداختهاند، زیرا این موضوع کاربرد وسیع و متداولی در بسیاری از مسائل مهندسی مانند: مبدلهای حرارتی، خطوط انتقال نیرو، ساختمانها، سازههای ساحلی و دودکشهای صنعتی دارد. زدراکوویچ [۱] جریان حول دو استوانه دایروی با چیدمانهای مختلف شامل: درکنارهم¹، ردیفی^۲ و جابجاشده^۳ را دراعداد رینولدز بالا به طور تجربی مورد بررسی قرار داد. او براساس نسبت فاصله بی بعد بین دو استوانه، سه رژیم جریان مختلف مشاهده کرد.

سورماس و همکاران [۲] نیز جریان آرام حول دو استوانه دایروی با آرایشهای ردیفی و درکنارهم را با استفاده از روش شبکه بولتزمن شبیهسازی کردند. آنها یک رژیم انتقالی هنگامی که فاصله بین استوانهها کمتر از 2D بود، مشاهده کردند.

کوندو و ماتسو کوما [۳] جریان حول دو استوانه ردیفی را در عدد رینولدز 1,000 = Re برای نسبت فواصل 5 ≥ L/D ≥ 2 با استفاده از روش المان محدود سهبعدی بادسوی مرتبه سوم بررسی نمودند. آنها در دیاگرام زمانی ضریب دراگ متوسط در یک نسبت فاصله بیبعد مشخص بین دو استوانه یک تغییر ناگهانی مشاهده کردند. همچنین، نشان دادند که نتایج حاصل از روش عددی مورد استفاده با نتایج تجربی به خوبی سازگاری دارد.

اکبری و پرایس [۴] با حل عددی معادلات ناویر – استوکس به روش گردابه عـددی[†] جریان حـول دو اسـتوانه دایـروی جابجاشده را به ازای نسبت فواصل مختلف 3 $\geq L/D \geq 1.1$ در عدد رینولدز 800 = R مدلسازی کردنـد. آنها پـنج رژیـم جریان مختلف بسـته بـه آرایـش هندسـی اسـتوانهها گـزارش نمودند.

کارمو و منغینی [۵] روش المان طیفی^۵ را برای شبیهسازی جریانهای دوبعدی و سهبعدی حول دو استوانه دایروی ردیفی بـه کـار بردنـد. آنهـا جریـان را در محـدوده اعـداد رینولـدز 230 ≥ Re ≥ 160 برای نسبت فواصل بیبعد بـین ۱/۵ تـا ۸ در

اعداد اشتروهال مختلف مورد بررسی قرار دادند. همچنین، آنان گزارش کردند که برای 190 < Re ، هنگامی که ساختارهای سهبعدی گردابهای در جریان وجود دارد، شیبهسازی دوبعدی قادر به پیشبینی درست مقادیر ضرایب پسا نیست.

اگراول و همکاران [۶] جریان آرام حول دو استوانه مکعبی با آرایش درکنارهم را با استفاده از روش شبکه بولتزمن شبیه سازی کردند و اثرات تغییر پارامتر بیبعد فاصله را روی جریان بررسی نمودند. آنها رژیمهای جریان مختلفی در عدد رینولدز Re = 73 به ازای نسبتهای مختلف فاصله مشاهده کردند.

سامنر و همکاران [۷] پدیده ریزش گردابه از دو استوانه دایروی جابجا شده را در اعداد رینولدز بالا برای نسبت فواصل 2.5 $\geq L/D \geq 1.5$ به طور تجربی مورد مطالعه قرار دادند. ایشان در فواصل نزدیک (1.5 $\geq L/D$) الگوی جریانی مشابه جریان حول یک استوانه مشاهده کردند و عدد اشتروهال یکسانی برای این دو هندسه بهدست آوردند. برای فواصل متوسط، ایشان دو عـدد اشتروهال و برای فواصل بـزرگ (2.5 < L/D)، عـدد اشتروهال مشابه به استوانه را گزارش کردند.

سینگها و سینهاماهپاترا [۸] روش حجـم محـدود ضـمنی مرتبه دوم را برای شبیه سازی جریان حول دو اسـتوانه دایـروی ردیفی در محدوده اعداد رینولدز 150 $\geq Re \geq 04$ و برای نسبت فواصل 0.2 $\geq L/D \geq 1.0$ به کار بردند. آنها مشاهده نمودند که ضریب پسای متوسط وارد بر استوانه اول در جریانهای دائم⁶ و غیردائم^۷ بیشـتر از ضـریب پسای وارد بر اسـتوانه دوم است. همچنین نتیجه گرفتند که در فواصل دورتر، استوانه اول تحـت تاثیر اثرات تداخل ناشی از وجود دو استوانه قرار ندارد و اثـر آن بر استوانه دوم کمتر میشود (اما از بین نمیرود).

موسی و همکاران [۹] جریان دوبعدی حول دو استوانه دایروی ردیغی را در عدد رینولـدز 100 = Re و نسبت فواصل 10 $\geq L/D \geq 2$ با استفاده از روش شبکه بولتزمن با مدل برخورد آرامش چندگانه شبیهسازی نمودند. آنان بیان کردنـد که گردابهها با فرکانس یکسانی از دو استوانه ریزش میکنند.

نعمتی و همکاران [۱۰] با استفاده از روش شبکه بولتزمن، اثرات تغییر سرعت زاویهای (β) و نسبت فواصل مختلف را در عدد رینولدز 100 = Re بر جریان حول دو استوانه دایروی

¹⁻ Side-by-side

²⁻ Tandem

³⁻ Staggered4- Vortex Method

⁵⁻ Spectral Element Method

⁶⁻ Steady

⁷⁻ Unsteady

چرخان ردیفی بررسی کردند. آنها بیان نمودند که با افزایش سرعت زاویهای به مقداری بیشتر از یک مقدار بحرانی، خصوصیات جریان از پردیودیک به دائم تغییر مییابد.

عبدالهی و عاطفی [۱۱] جریان آرام حول یک مانع مربعی را با استفاده از روش شبکه بولتزمن شبیهسازی کردند. آنها چهار رژیم جریان مختلف وابسته به عدد رینولدز گزارش کرده و بیان نمودند که در جریان دائم با افزایش عدد رینولدز طول گردابههای تشکیل شده به طور خطی افزایش یافته و رابطهای نیز برای تخمین طول گردابهها بر حسب رینولدز ارائه نمودند.

وکیل و گرین [۱۲] با استفاده از روش حجم محدود جریان دوبعدی حول دو استوانه ردیفی را در محدوده اعداد رینولـدز $0.1 \le Re \le 20 \ge 1$ برای نسبت فواصل مختلف 30 $\ge L/D \ge 1.0$ شبیهسازی کردنـد. آنها برای اعـداد رینولـدز پایین شبیهسازی از کردنـد. آنها برای اعـداد رینولـدز پایین شماهده نمودند و در اعداد رینولدز بالاتر، چهار رژیم جریان مختلف گزارش کردند.

قدیری دهکردی و همکاران [۱۳] جریانهای آرام (برای اعداد رینولدز 200 و 200 (Re = 100) و آشفته (در عدد رینولدز 10⁴ (Re = 2.2 × 10⁴) حول دو استوانه دایروی ردیفی را در نسبت فواصل مختلف با استفاده از روش حجم محدود در آرایش ردیفی بررسی کردند. نتایج آنان دو الگوی جریان کاملاً متفاوت در دو جریان آرام و آشفته را نشان داد.

توجه شود که جریان حول استوانههای بیضوی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. پاتل [۱۴] به طور عددی جریان حول یک استوانه بیضوی را در زوایای حمله مختلف یک استوانه بیضوی را در زوایای حمله مختلف گردابههای فون کارمن را در زوایای $\theta = 30^0,45^0 = \theta$ در اعداد رینولدز 200 و Re = 60 مشاهده نمود.

فاروق و همکاران [۱۵] اثر نسبت منظری^۱ بر روی جریان حول یک استوانه بیضوی نامحدود را با استفاده از نرمافزار فلونت^۲ در عدد رینولدز 20 *Re* مطالعه کردند. آنها نتیجه گرفتند که اندازه دنباله^۳ و ضریب پسا با افزایش نسبت منظری افزایش مییابد. همچنین، آنها یک رابطه برای بیان نسبت بین طول دنباله و ضریب پسا با نسبت منظری ارائه کردند.

طیبی رهنی و همکاران [۱۶] با استفاده از روش شبکه بولتزمن جریان حول یک استوانه بیضوی محدود در کانال را در

زوایای برخورد مختلف 90 $\geq \theta \geq 0$ ، در محدودہ اعداد رینولدز متفاوت 100 $\geq Re \geq 5$ ، برای نسبتھای منظری مختلف شبیہسازی نمودند. آنھا اثرات این پارامترھا را بر خصوصیات جریان و ھمچنین ضرایب پسا و برآ بہ طور مفصل بررسی کردند.

بربیش [۱۷] به طور عددی و تجربی نحوه انتقال حرارت اجباری و خصوصیات جریان آشفته حول چهار استوانه بیضوی را در آرایش جابجا شده بررسی کرد. استوانههای بیضوی مورد مطالعه دارای نسبت منظری R = 0.5 و در زاویه حمله صفر نسبت به جریان قرار داشتند. نتایج بدست آمده توسط وی نشان داد که در عدد رینولدز 14,100 > R، عدد ناسلت متوسط استوانهها در آرایش جابجاشده چهارتایی کمتر از مقدار آن در آرایش جابجاشده سهتایی است و در اعداد رینولدز 14,100 مقادیر اسلت متوسط بالاتری نسبت به استوانهها درآرایش جابجاشده سهتایی دارند.

نجات و همکاران [۱۸] با استفاده از یک روش حجم محدود مرتبه دوم نحوه انتقال حرارت و جریان سیال غیرنیوتنی دوبعدی تراکمناپذیر حول دو استوانه بیضوی ردیفی 0.25 $AR \ge 1.0 \ge 10 \ge 1.2 \ge 1$ ، 20 $\ge 1.82 \ge 1.82$ 1.8.2 $\ge n \ge 0.2$ (توان سیال غیرنیوتنی) و 20 $\ge L/D \ge 2.0$ مطالعه کردند.

طیبی رهنی و همکاران [۱۹] جریان آرام حول دو استوانه بیضوی ردیفی را به ازای نسبت فواصل مختلف $5 \ge L/D \ge 2$ بررسی کردند. آنها روش شبکه بولتزمن را به همراه شرایط مرزی منحنی برای مدلسازی جریان به کار برده و برای صحتسنجی، جریان حول استوانه دایروی را مدلسازی کرده و نشان دادند که نتایج به خوبی با نتایج موجود همخوانی دارد. آنها بیان کردند که در اعداد رینولدز پایین، نیروهای پسای وارد بر دو استوانه همفاز هستند، در حالی که در عدد رینولدز به دلیل وجود ریزش گردابه در فاز مخالف هستند.

در این تحقیق، روش شبکه بولتزمن به همراه شرایط مرزی منحنی مرتبه دوم برای شبیهسازی جریان دوبعدی حول دو استوانه بیضوی درون کانال در آرایشهای مختلف، شامل ردیفی، درکنارهم و جابجاشده بهکاررفته است. اثرات عدد رینولدز و چیدمانهای مختلف استوانهها بر خصوصیات جریان به دقت مورد بررسی قرار گرفته است.

¹⁻ Aspect Ratio

²⁻ FLUENT

³⁻ Wake

۲- روش شبکه بولتزمن

روش شبکه بولتزمن یک روش محاسباتی نسبتاً جدید است که مى تواند به طور نسبتاً دقيق رفتار ماكروسكوپيك سيال را با استفاده از مدلهای میکروسکوپیک شبیه سازی نماید [۲۰]. روشهای عددی معمول بر مبنای حل معادلات پیوسته ماکروسکوپیک بهوجود آمدهاند، در حالی که روش شبکه بولتزمن بر اساس مدلهای میکروسکوپیک و معادلات جنبشی مزوسكوپيك استوار است. روش شبكه بولتزمن خصوصيات خوب روش ديناميک مولکولي شامل، تصوير فيزيکي واضح، بیان ساده شرایط مرزی و الگوریتمهای کاملاً موازی را در بر می گیرد [۲۱].

معادله شبكه بولتزمن از معادله پيوسته بولتزمن بدست می آید. معادله پیوسته بولتزمن با تقریب BGK به صورت زیر بيان مىشود:

$$\frac{\delta f}{\delta t} + \boldsymbol{\xi} \cdot \nabla f = -\frac{1}{\lambda} (f - f^{(eq)}), \tag{1}$$

که در آن، کم سرعت ذره، $f = f(x, \xi, t)$ تابع توزیع ذره در -فضای فازی پیوسته (x,ξ) و f^{eq} تابع توزیع تعادلی ماکسول بولتزمن است که به صورت زیر تعریف می شود:

$$f^{eq} = \frac{\rho}{\left(2\pi/3\right)^{D/2}} \exp\left[-\frac{3}{2}\left(\boldsymbol{\zeta} - \boldsymbol{u}\right)^2\right],\tag{(Y)}$$

که در آن، D بعد مکانی است. برای سادگی، سرعت ذره (ξ) و سرعت سیال (u) توسط $\sqrt{3RT}$ بیبعد شدهاند و سرعت صوت با رابطه $C_s = 1/\sqrt{3}$ داده می شود.

با این فرض که سرعت سیال در مقایسه با سرعت صوت کوچک باشد، معادله (۲) را تا دقت مرتبه دوم، می توان به صورت زیر نوشت [۲۱]:

$$f^{eq} = \frac{\rho}{(2\pi/3)^{D/2}} \exp\left(-\frac{3}{2}\xi^2\right) \left[1 + 3(\xi \cdot \boldsymbol{u}) + \frac{9}{2}(\xi \cdot \boldsymbol{u})^2 - \frac{3}{2}\boldsymbol{u}^2\right]. \quad (\mathbf{Y})$$

برای تعیین مقادیر f به صورت عددی، معادله (۱) بدون نقض قوانین بقا با استفاده از یک سری بردارهای سرعت محدود در فضای سرعت ξ به شکل زیر گسسته می گردد: $\{\xi_{\alpha}\}$

$$\frac{\delta f_{\alpha}}{\delta t} + \zeta_{\alpha} \cdot \nabla f_{\alpha} = -\frac{1}{\lambda} (f_{\alpha} - f_{\alpha}^{(eq)}). \tag{(f)}$$

 α در رابطه فوق، $f_{\alpha}(x,t) \equiv f(x,t,\zeta_{\alpha})$ تابع توزيع مربوط به امین بردار سرعت گسسته ذره ζ_{α} و $f_{\alpha}^{(eq)}$ تابع توزیع تعادلی مربوطه در فضای سرعت گسسته هستند [۲۲]. مدل نه سرعتی دوبعدی شبکه بولتزمن که به مدل D_2Q_9 معروف است، در

سال ۱۹۹۲ توسط کیان و همکارانش [۲۳] ارائه شد و به طور گسترده در حل مسائل دوبعدی سیالات مورد استفاده قرار می گیرد. در این مدل، مکان ذرات، محدود به گرههای شبکه و اندازه سرعت ذرات محدود به سه مقدار و جهت آن ها محدود به هشت جهت و همگی دارای یک جرم یکنواخت برابر یک واحد جرم شبکه (1mu) می باشند (شکل ۱).

شکل (۱): مدل شبکه D₂Q₉ [۲۴].

واحد طول شبکه و گام زمانی در مدلهای شبکه بولتزمن e_4 به ترتیب برابر u_1 و ts هستند. اندازه سرعت بردارهای e_1 تا برابر $luts^{-1}$ و اندازه سرعت بردارها ی e_5 تا e_8 برابر ± 1 است. مولفه های x و y این بردارها برابر $\sqrt{2} \ luts^{-1}$ هستند (شکل ۲) [۲۴]. در این مدل مقادیر e_{lpha} را از رابطه زیر نيز مي توان بهدست آورد:

$$e_{\alpha} = c(\cos((\alpha - 1)\frac{\pi}{4}), \sin((\alpha - 1)\frac{\pi}{4}), \alpha = 1, 2, 3, 4, \qquad (\Delta)$$
$$e_{\alpha} = \sqrt{2}c(\cos((\alpha - 1)\frac{\pi}{4}), \sin((\alpha - 1)\frac{\pi}{4}), \alpha = 2, 4, 6, 8,$$

که در آنها، δt و δt و δx ، $c = \delta x / \delta t$ اندازه شبکه و اندازه گام زمانی میباشند. تابع توزیع تعادلی برای شبکه به صورت زیر بیان می شود: $D_2 Q_9$

$$f_{\alpha}^{(eq)} = \rho w_{\alpha} [1 + \frac{3}{c^2} e_{\alpha} . \boldsymbol{u} + \frac{9}{2c^4} (e_{\alpha} . \boldsymbol{u})^2 - \frac{3}{c^2} \boldsymbol{u} . \boldsymbol{u}], \qquad (\textbf{F})$$

که w_{α} ضرایب وزنی معادله فوق بوده و توسط رابطه (۲) داده w_{α} می شوند:

1- Weighting Factor

مرحله انتشار:

$$f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i} + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t) = \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t + \delta t),$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha} \text{ clr } \mathbf{y}_{\alpha} \text{ if } \mathbf{y}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t) = \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t + \delta t),$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i} + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t),$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i} + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t),$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) = f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}) + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t,$$

$$\sum_{\alpha} \tilde{f}$$

و واحد آن $lu^2 ts^{-1}$ در واحد شبکه است. برای آن که لزجت مثبت باشد (تا از نظر فیزیکی معنا داشته باشد) باید: 1/2au[۲۴].

۲-۱- شرط مرزی دیواره منحنی

ابتداییترین و مرسومترین روش برای مدلسازی مرز دیواره جامد در روش شبکه بولتزمن، شرط مرزی برگشتی^۲ میباشد. در این شرط مرزی طی مرحله انتشار هنگامی که یک ذره به یک دیواره یا مکان شبکه جامد می سد، روی مسیر حرکت اولیهاش تغییر جهت داده و برمی گردد. اگرچه، بیان این شرط بسیار ساده است، اما دارای دقتی از مرتبه اول بوده و یک سرعت لغزشی روی دیواره وجود دارد. یکی دیگر از معایب شرط مرزی برگشتی این است که این شرط سطوح منحنی را به صورت پلهپله مدل می کند. این مشکل را تا حدودی با افزایش نقاط شبکه می توان حل کرد، اما این کار هزینههای محاسباتی را بالا میبرد [۲۰]. از این رو تلاشهای زیادی برای مدل كردن دقيق مرزهاى منحنى توسط محققان مختلف انجام شده است. در این تحقیق با توجه به نتایج حاصل از کار انجام شده توسط سالاری [۲۵] و همچنین بیگزاده [۲۶] از شرط مرزی ارائه شده توسط فیلیپووا و هنل [۲۷] برای مدلسازی مرز منحنی استفاده شده است. مرز منحنی نشان داده شده در شکل \mathbf{T} را در نظر بگیرید. \mathbf{x}_{f} بیانگر گره مرزی سیال، \mathbf{x}_{b} گره مرزی جامد و \mathbf{x}_{w} محل برخورد دیوار با بازوهای شبکه را نشان میدهد. سرعت مرزی در این مکان برابر u_w میباشد. پارامتر ∆ به صورت زیر تعریف می شود:

$$\Delta = \frac{\left|\mathbf{x}_{f} - \mathbf{x}_{w}\right|}{\left|\mathbf{x}_{f} - \mathbf{x}_{b}\right|}.$$
(14)

$$w_{\alpha} = \begin{cases} 4/9, & \alpha = 0, \\ 1/9, & \alpha = 1, 3, 5, \\ 1/36, & \alpha = 2, 4, 6, 8. \end{cases}$$
(Y)

در فضای سرعت گسسته شده، چگالی و سرعت را میتوان به صورت زیر محاسبه کرد:

$$\rho = \sum_{\alpha=0}^{8} f_{\alpha} = \sum_{\alpha=0}^{8} f_{\alpha}^{(eq)}, \qquad (A)$$

$$\rho u = \sum_{\alpha=1}^{8} e_{\alpha} f_{\alpha} = \sum_{\alpha=1}^{8} e_{\alpha} f_{\alpha}^{(eq)}.$$
(9)

سرعت صوت در این مدل بهصورت $c_s = c/\sqrt{3}$ و فشار از معادله حالت محاسبه می شود که همانند معادله حالت گاز به صورت زیر می باشد:

$$p = \rho c_s^2. \tag{(1)}$$

شکل (۲): مولفههای x و y سرعت در مدل D_2Q_9 [۲۴].

در روش شبکه بولتزمن، معادله (۴) به صورت خاصی گسسته می شود. معادله کاملاً گسسته شده با گام زمانی δt و گام مکانی $\delta x = e_{\alpha} \delta t$ ، به صورت زیر می باشد:

$$f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i} + \mathbf{e}_{\alpha}\delta t, t + \delta t) - f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t) = -\frac{1}{\tau}[f_{\alpha}(\mathbf{x}_{i}, t) - f_{\alpha}^{(eq)}(\mathbf{x}_{i}, t)], \qquad (11)$$

که در آن، $\pi = \lambda/\delta$ زمان آرامش بدون بعد و x_i یک نقطه در فضای فیزیکی گسسته میباشد. به این معادله، معادله گسسته بولتزمن با تقریب BGK گفته میشود که معمولاً طی دو مرحله به نامهای برخورد¹ و انتشار^۲ به صورت زیر حل میشود: مرحله برخورد:

$$\tilde{f}_{\alpha}(\boldsymbol{x}_{i},t+\delta t) = f_{\alpha}(\boldsymbol{x}_{i},t) - \frac{1}{\tau} [f_{\alpha}(\boldsymbol{x}_{i},t) - f_{\alpha}^{(eq)}(\boldsymbol{x}_{i},t)],$$
(17)

³⁻ Bounce-Back Boundary Condition

¹⁻ Collision Step

²⁻ Streaming Step

شکل (۳): شبکه و مرز منحنی جامد [۲۸].

با توجه به شکل، واضح است که $1 \ge \Delta \ge 0$ و فاصله افقی و یا عمودی بین \mathbf{x}_{v} و \mathbf{x}_{w} برای یک شبکهی مربعی برابر با $\Delta \delta x$ میباشد. مومنتوم ذرهای که از گره سیال به سمت گره جامد حرکت میکند را با \mathbf{e}_{a} و از سمت گره جامد به سمت گره سیال را با $\mathbf{e}_{\bar{a}} = -\mathbf{e}_{a}$ نشان میدهیم. پس از مرحله برخورد، مقدار \tilde{f}_{a} برای گره سیال معلوم میباشد، اما برای گرهی جامد مجهول است. برای پایان یافتن مرحله انتشار باید داشته باشیم: $f_{\bar{a}}(\mathbf{x}_{f} = \mathbf{x}_{b} + \mathbf{e}_{\bar{a}}\delta t, t + \delta t) = \tilde{f}_{\bar{a}}(\mathbf{x}_{b}, t).$ (10)

واضح است که مقدار ($\tilde{f}_{\overline{a}}(\mathbf{x}_{b},t)$ باید تعیین شود. فیلیپووا و هنل مقدار این تابع توزیع مجهول را با استفاده از یک درونیایی خطی به صورت زیر تعیین کردند:

$$\tilde{f}_{\bar{\alpha}}(\mathbf{x}_{b},t) = (1-\chi)\tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_{f},t) + \chi f_{\alpha}^{(*)}(\mathbf{x}_{b},t) + 2\omega_{\alpha}\rho \frac{3}{c^{2}}e_{\bar{\alpha}}.\boldsymbol{u}_{w}, \quad (19)$$

که (\mathbf{x}_w,t) $\mathbf{u}_w \equiv u(\mathbf{x}_w,t)$ سرعت در دیواره و χ ضریب وزنی است که درونیابی (یا برونیابی) خطی بین $\tilde{f}_{\alpha}(\mathbf{x}_f,t)$ و $(f_{\alpha}^{(*)}(\mathbf{x}_b,t)$ را کنترل می کند. در رابطه فوق، $(f_{\alpha}^{(*)}(\mathbf{x}_b,t)$ یک تابع توزیع تعادلی مجازی است که توسط رابطه زیر بیان می شود:

$$f_{\alpha}^{(*)}(\mathbf{x}_{b},t) = \omega_{\alpha}\rho(\mathbf{x}_{f},t) \left[1 + \frac{3}{c^{2}}\mathbf{e}_{\alpha} \cdot \mathbf{u}_{bf} + \frac{9}{2c^{4}}(\mathbf{e}_{\alpha} \cdot \mathbf{u}_{f})^{2} - \frac{3}{2c^{2}}\mathbf{u}_{f} \cdot \mathbf{u}_{f} \right],$$
(1V)

 $\mathbf{u}_{bf} = u(\mathbf{x}_{f}, t)$ نزدیک دیواره و $\mathbf{u}_{f} \equiv u(\mathbf{x}_{f}, t)$ نزدیک دیواره و باید تعیین شود. باید توجه داشت که ضریب وزنی (χ) بستگی باید تعیین شود. باید توجه داشت که ضریب وزنی (χ) بستگی به انتخاب \mathbf{u}_{bf} و χ برای \mathbf{u}_{bf} با تخاب آن یکتا نیست. \mathbf{u}_{bf} و χ برای مقادیر مختلف Δ در مرجع [Λ] به صورت زیر تعیین شده است:

برای 1/2
$$\Delta \ge 1/2$$

 $\mathbf{u}_{bf} = (\Delta - 1)\mathbf{u}_f / \Delta + \mathbf{u}_w / \Delta, \quad \chi = (2\Delta - 1) / \tau, \quad (1 \lambda)$
 $\boldsymbol{u}_{bf} = \mathbf{u}_f, \quad \chi = (2\Delta - 1) / (\tau - 1). \quad (1 \mathbf{9})$

۲-۲- محاسبه نيرو

در روش شبکه بولتزمن دو روش رایج برای محاسبهی نیروی وارد بر اجسام وجود دارد: روش تبادل مومنتوم و روش انتگرال - تنش روی سطح جامد. روش انتگرال - تنش در مسائل سهبعدی دارای بیانی پیچید و دشوار و برای مسائل دوبعدی یک روش پر زحمت محاسباتی است. درحالی که، روش تبادل مومنتوم روشی ساده، قابل اعتماد و دارای بیانی ساده برای مسائل دو و سهبعدی میباشد [۲۹]. با توجه به مطالب ذکر شده، در این تحقیق از روش تبادل مومنتوم استفاده شده است.

 $w_b(i,j) = w(i,j)$ در روش تبادل مومنتوم دو آرایه عددی (i,j) = w(i,j) در گرههای سیال تعریف می شود، به طوری که مقدار (i,j) = w(i,j) در گرههای سیال $w_b(i,j)$ برابر صفر و در گرههای جامد برابر یک و در سایر نقاط برابر صفر در گرههای مرزی، x_b ، برابر یک و در سایر نقاط برابر صفر است. برای یک سرعت داده شده e_α ، e_α بیانگر سرعت در جهت مخالف است، یعنی، $e_{\overline{\alpha}} = -e_{\overline{\alpha}}$ (شکل ۳). برای یک گره مرزی a^x داخل جسم جامد با $1 = (i,j) = w_b(i,j)$ و 1 = (i,j)برابر مرابر تبادل مومنتوم با همه نقاط سیال مجاور در یک گام زمانی برابر است با:

 $\sum_{\alpha \neq 0} e_{\alpha} [\tilde{f}_{\alpha}(x_{b},t) + \tilde{f}_{\overline{\alpha}}(x_{b} + e_{\overline{\alpha}}\delta t, t)] [1 - \omega(x_{b} + e_{\overline{\alpha}}\delta t)]. \tag{Y}$ is increased with the equation of the equation

$$\sum_{\text{nll } x_b} \sum_{\alpha \neq 0} e_{\alpha} [\tilde{f}_{\alpha}(x_b, t) + \tilde{f}_{\overline{\alpha}}(x_b + e_{\overline{\alpha}}\delta t, t)] [1 - \omega(x_b + e_{\overline{\alpha}}\delta t)]. \quad (\Upsilon)$$

در روش تبادل ممنتوم، مقدار
$$m{F}$$
 پس از مرحله برخورد و
به دست آوردن مقادیر $ilde{f}_{\overline{lpha}}(x_b,t)$ محاسبه میشود. تبادل
ممنتوم در حین مرحله جاری شدن و هنگامی که $ilde{f}_{lpha}(x_b,t)$ و

¹⁻ Momentum Exchanged Method

²⁻ Stress-Integration Method

، به ترتیب به سمت نقاط x_f و x_f حرکت میکنند، $\tilde{f}_{\alpha}(x_f,t)$ انجام می شود [13].

۲–۳– شرط مرزی عدم لغزش در دیوارههای پایین و بالا از آنجایی که روش شبکه بولتزمن یک روش مرتبه دوم در مکان است، شرایط مرزی مناسب شرایطی از دقت مرتبه دوم میباشند. در این تحقیق برای مدلسازی شرایط مرزی در دیوارههای کانال یک شرط مرزی مرسوم با دقت مرتبه دوم که در سال ۱۹۹۶ توسط زو و هی [۳۰] ارائه گردید، استفاده شده است. این شرط بر پایه برگشت^۱ توابع توزیع غیرتعادلی بنا شده است. برای مثال، گره واقع در مجاورت دیواره پایین کانال شده است. برای مثال، گره واقع در مجاورت دیواره پایین کانال را در نظر بگیرید (شکل۴). پس از انتشار، مقادیر توابع توزیع بودن مقادیر سرعتهای r_7 و r_8 معلوم هستند. با فرض معین بودن مقادیر سرعتهای r_2 و r_5 ، r_5 و مقدار چگالی ρ مقادیر توابع توزیع مجهول r_5 ، r_5 و مقدار چگالی r_1

شکل ۴ توابع توزیع در مجاورت یک دیواره جامد پس از مرحله انتشار [۳۱].

با نوشتن معادلات بقا (معادلات ۸ و ۹) برای گره مذکور داریم: $f_2 + f_5 + f_6 = \rho - (f_0 + f_1 + f_3 + f_4 + f_7 + f_8),$ (۲۲)

$$f_5 - f_6 = \rho u_x - (f_1 - f_3 - f_7 + f_8), \tag{(YW)}$$

$$f_2 + f_5 + f_6 = \rho u_y + (f_4 + f_7 + f_8). \tag{14}$$

از حل همزمان معادلات (۲۲) و (۲۴) چگالی به صورت زیر بهدست می آید:

$$\rho = \frac{1}{1 - u_y} \Big[f_0 + f_1 + f_3 + 2(f_4 + f_7 + f_8) \Big]. \tag{Ya}$$

با توجه به این که هنوز سه مقدار مجهول و فقط دو معادله مستقل وجود دارد، برای بستن سیستم نیاز به یک معادله اضافی می باشد. با نوشتن قانون بر گشت برای بخش غیر تعادلی،

1- Bounce-Back

توابع توزیع عمود بر مرز معادله سوم به شکل زیر بهدست میآید:

 $f_2 - f_2^{(eq)} = f_4 - f_4^{(eq)}.$ (19)

با استفاده از این رابطه در معادلات فوق، مقادیر توابع توزیع مجهول به شکل زیر تعیین می شوند:

$$f_2 = f_4 + \frac{2}{3}\rho u_y,$$
 (YY)

$$f_5 = f_7 - \frac{1}{2}(f_1 - f_3) + \frac{1}{2}\rho u_x + \frac{1}{6}\rho u_y,$$
 (YA)

$$f_6 = f_8 + \frac{1}{2}(f_1 - f_3) - \frac{1}{2}\rho u_x + \frac{1}{6}\rho u_y.$$
 (Y9)

سپس، مرحله برخورد را باید برای این گرههای مرزی اعمال کرد. یافتن مقادیر مجهول در مجاورت دیواره بالا مشابه فرآیند فوق است.

۲-۴- شرط مرزی سرعت در ورودی کانال

در ورودی کانال پروفیل سرعت سهمی گون فرض می شود که برای مدل کردن آن مشابه شرط مرزی عدم لغزش، از روش ارائه شده توسط زو و هی [۳۰] استفاده می شود. مرز ورودی در شکل **۵** را در نظر بگیرید. مقادیر $_x u$ و $_y u$ در مرز جریان مشخص هستند و باید مقادیر چگالی و توابع توزیع مجهول (که در شکل با خط چین مشخص شدهاند) را با استفاده از معادلات بقا تعیین کرد.

در این جا نیز با وضعیتی مشابه با شرط مرزی سرعت دیواره جامد روبرو هستیم و لذا، به طریق کاملاً مشابه میتوان مقادیر توابع توزیع مجهول را با استفاده از معادلات بقا و قانون برگشت برای بخش غیرتعادلی توابع توزیع عمود بر مرز را به صورت زیر تعیین کرد:

 $f_1 - f_1^{(eq)} = f_3 - f_3^{(eq)}.$ ($\Upsilon \cdot$)

که 2b محور کوچک و 2a محور بزرگ مقطع استوانه بیضوی است. عدد رینولدز در این مساله به صورت زیر تعریف می شود:

$$Re = 2Ua/v, \tag{YY}$$

که در آن ها، 3 / U = 2U(0, H/2, t) سرعت متوسط در کانال است. ضرایب پسا و برآ طبق تعریف برابرند با:

$$C_D = \frac{F_D}{\rho U^2 a}, \quad C_L = \frac{F_L}{\rho U^2 a}, \tag{\notin \lambda}$$

و نیروهای پسا و برآ به صورت زیر تعریف میشوند:

$$F_{D} = \int \left(\rho \upsilon \frac{\delta \upsilon_{t}}{\delta n} n_{y} - P n_{x} \right) dS,$$

$$F_{L} = -\int \left(\rho \upsilon \frac{\delta \upsilon_{t}}{\delta n} n_{x} + P n_{y} \right) dS,$$
(٣٩)

که در آن، S محیط دایره، n بردار عمود بر S با مولفه n_x در جهت محور x و مولفه n_y در جهت x, v بردار مماس سرعت بر S و $(n_y, -n_x) + t = (n_y, -n_x)$ بردار مماس است. عدد اشتروهال به صور ت J = Df/U تعریف میشود که f فرکانس تشکیل گردابههای تناوبی است. طول جدایش به صورت زیر تعریف میشود: $L_a = x_r - x_e$, (۴۰)

که x_e مولف x انتهای استوانه و x_r مولف x انتهای ناحیه جدایش می باشد.

برای بررسی صحت کد عددی نوشته شده و همچنین مقدار خطای حاصل از شرایط مرزی به کار رفته، جریان دائم و غیردائم حول استوانه دایروی ساکن درون کانال به ترتیب در اعداد رینولدز 20 = Re و 200 = R شبیهسازی شدهاند. برای این جریان نتایج بنچ – مارک⁷ وجود دارد و میتوانیم نتایج بهدست آمده را با این نتایج مقایسه کرد [۳۳]. هندسه میدان جریان و شرایط مرزی در شکل **۷** نشان داده شده است. ارتفاع کانال برابر m 0.41 m و قطر دایره برابر m 0.1 = 0

1- Aspect Ratio

با استفاده از روش فوق بهراحتی مقادیر مجهول به صورت زیر مشخص میشوند:

$$\rho = \frac{1}{1 - u_x} \Big[f_0 + f_2 + f_4 + 2(f_3 + f_6 + f_7) \Big], \tag{(1)}$$

$$f_1 = f_3 + \frac{2}{3}\rho u_x.$$
 (٣٢)

۲-۵- شرط مرزی خروجی کانال

در مرزهایی که تغییرات کمیتهای ماکروسکوپیک سیال کم است، میتوان از شرط گرادیان صفر استفاده کرد. به طور مثال، اگر مرز خروجی به اندازه کافی از جسم دور باشد، میتوان مقادیر f_{α} مجهول را با استفاده از شرط مرزی برونیابی تعیین کرد. بنابراین با توجه به ناچیز بودن تغییرات پارامترهای سیال در خروجی، در این تحقیق از شرط مرزی برونیابی چن و همکاران [۳۳] در خروجی کانال استفاده میشود. اگر مرز خروجی جریان در N = i قرار داشته باشد، با استفاده از روش اختلاف محدود با دقت مرتبه دوم به صورت پسرو در خروجی، مقدار تابع توزیع مجهول را میتوان توسط مقادیر توابع توزیع دو نقطه همسایه به صورت زیر بهدست آورد:

$$f_{\alpha}(N,j) = \frac{1}{3} \Big[4f_{\alpha}(N-1,j) - f_{\alpha}(N-2,j) \Big].$$
 (°a)

۳- تعريف مساله

هندسه میدان جریان و شرایط مرزی در شکل $\boldsymbol{?}$ نشان داده شده است. فاصله مراکز دو استوانه برابر L میباشد و $\theta = 0$ بیانگر آرایش ردیفی، $90 = \theta$ آرایش درکنارهم و سایر حالات بیانگر آرایش جابجا شده است که در این مقاله 45 = θ مورد بررسی قرار گرفته است.

شکل (۶): هندسه و شرایط مرزی برای جریان حول دو استوانه بیضوی.

¹⁻ Bench-Marked

شکل (۷): هندسه میدان جریان و شرایط مرزی برای جریان دوبعدی حول استوانه دایروی [۳۳].

برای نشان دادن عدم وابستگی حل به تعداد گرههای میدان جریان، ابتدا مساله جریان دائم را برای تعداد گرههای مختلف حل کرده و با مقایسه نتایج با یکدیگر، تعداد گرههای مناسب تعیین میشود. جدول ۱ نتایج حاصل از حل جریان دوبعدی دائم حول سیلندر دایروی ساکن درون کانال با عدد رینولدز ۲۰ را برای ابعاد شبکه مختلف بر حسب $N\delta_{x}$ نشان میدهد. با توجه به این جدول برای 40 = $N\delta_{x}$ یا تعداد گرههای ۶۵ × امد دیگر نتایج وابسته به شبکه حل نیست. پارامترهای حائز اهمیت در جریان دائم عبارتند از: ضریب پسا D، ضریب برآ C_{L} شده توسط شفر و تورک [۳۳] در جدول ۲ ارائه شدهاند. این جدولها تطابق خوبی بین نتایج کار حاضر و نتایج مرجع [۳۳] نشان میدهند.

برای نشان دادن توانایی کد عددی در جریانهای غیردائم به حل عددی جریان حول استوانه در اعداد رینولدز بالاتر (نسبت به جریان دائم)، پرداخته میشود. در مسائل غیردائم، ضرایب حائز اهمیت عبارتند از: ضریب پسا، ضریب برآ و عدد اشتروهال. ضرایب پسا و برآ تابعی از زمان بوده و با توجه به نتایج بنچ- مارک، مقادیر ماکزیمم آنها برای مقایسه با مقادیر ارائه شده توسط شفر وتورک در جدول ۳ ارائه شده است. همان گونه که از جدول ۳ مشهود است کد عددی نوشته شده نتایج قابل قبولی با درصد خطای کم را نشان میدهد.

جدول (۱): مطالعه وابستگی حل به ابعاد شبکه برای

کانال در Re=20 .	، دایروی ساکن درون	جريان حول يک استواند
C_L	C_D	D/δ_x

واگرا	واگرا	١.	
•/•))	۵/۶۱۵	۲.	
• / • ١	۵/۶۱۱	٣٠	
• / • ١	۵/۶۰۹	۴.	
• / • ١	۵/۶۰۹	۵۰	

جدول (۲): ضرایب پسا، براً و طول جدایش جریان برای شروط مرزی مختلف و برای جریان دائم حول استوانه دایروی ساکن درون کانال (Re=20).

		00	0 ((		
درصد خطا نسبت به مقادیرحداکثر	درصد خطا نسبت به مقادیر حداقل	مقادیر حداکثر [۳۴]	مقادیر حداقل [۳۴]	مطالعه حاضر	پارامتر
۰/۳۴	• / Y •	۵/۵۹۰	۵/۵۲۰	۵/۶۰۹	C_D
٩/• ٩	٣/٨۵	•/• \ \ •	•/•1•۴	•/• • •	C_L
۴/۱۱	۲/۹۷	•/• ٨۵٢	•/•**	•/•٨١٧	La

جدول (۳): ضرایب پسا ماکزیمم، برآ ماکزیمم و عدد

اشتروهال براى جريان غيردائم حول استوانه دايروى ساكن

. (<i>Re</i> =100)	نال و	درون کا

درصد خطا	درصد خطا	مقادير	مقادير		
نسبت به	نسبت به	حداكثر	حداقل	مطالعة	پارامتر
مقاديرحداكثر	مقادير حداقل	[٣۴]	[٣۴]	حاصر	
۵۲/۲	۲/۸۹	۳/۲۴.	۳/۲۲۰	٣/٣١٣	$C_{D max}$
r/8v	۴/۷۵	۱/• ۱ •	۰/۹۹۰	۱/•۳۷	$C_{L max}$
٠/٩٨	۲/۳۷	۰ /۳ • ۵	٠/٢٩۵	۰/۳۰۲	St

جدول (۴): مطالعه عدم وابستگی حل به ابعاد شبکه برای

Re = 20	ے در	کاناز	درون	ساكن	بيضوى	استوانه	ىل يک	جريان حو

C_L	C_D	گام شبکه $(\Delta x = \Delta y)$	اندازه شبکه
•/•• ١	۵/۶۲۶	•/••۵	441 × 74
-•/•• * ۶	۵/۶۹۹	•/••٣٣	881 × 184
-•/•• ۴ ۵	۵/۷۰۴	•/••٢۵	$\lambda\lambda$ 1 × 180
-•/•• ۵ ۲	$\Delta/V \cdot V$	•/••٢	11 · 1 × ۲ · ۶
-•/•• ۴ ۵	۵/۷۰۹	۰/۰۰۱۲۵	1761 × 229

برای تعیین شبکه حل مناسب، مساله را برای شبکههای مختلف حل کرده تا پارامترهای جریان تغییر نکنند. این شبکهها و ضرایب پسا برای جریان حول استوانه بیضوی عمود بر جریان (90= θ) و برای نسبت منظری 0.5=AR و عدد رینولدز 20=R در جدول ۴ ارائه شدهاند. لازم به ذکر است که برای نسبت منظری 1=A، استوانه به یک استوانه دایروی تبدیل میشود که نتایج مربوط به عدم وابستگی نتایج به دامنه حل در جدول ۱ ارائه گردید. با توجه به جدولهای ۱ و ۴ برای شبکه ۱۶۵ × ۸۸۱ نتایج وابسته به ابعاد شبکه نیست و لذا با افزایش تعداد فاصله گرهها ضرایب تغییر چندانی نمی کنند.

۵- نتایج و بحث

تاثیر چیدمان و عدد رینولدز بر ضرایب پسا، برآ، شدت ریزش گردابهها و همچنین الگوهای مختلف جریان تشکیل یافته حول استوانهها در محدوده اعداد رینولدز 100 $\geq Re \geq 5$ در این قسمت بررسی شده است. در محاسبات انجام شده قطر بزرگ بیضی برابر m دام m و فاصله بیضی برابر R = 0.5 در نظر گرفته شده است.

۵-۱- بررسی رژیمهای مختلف جریان (الگوهای جریان)

خطوط جریان در عدد رینولدز Re = 5 برای سه آرایش مختلف در شکل Λ رسم شده است. در اعداد رینولدز پایین،

سرعت کم جریان و اثر غالب نیروهای لزجی باعث تشکیل یک جریان متقارن و بدون جدایش حول هر دو استوانه در همه حالات میشود. با افزایش عدد رینولدز، مقدار نیروهای لزجی کاهش یافته تا این که در نهایت در یک رینولدز خاص جدایش لایههای مرزی رخ میدهد. برای استوانههای بیضوی در مقایسه با استوانههای دایروی به دلیل شکل هندسی خاص آنها گرادیان فشار موجود در فاصله بیشتری توزیع شده و در نتیجه کاهش شیب فشار معکوس، جدایش جریان به تاخیر افتاده و در عدد رینولدز بالاتری رخ میدهد (زدراکوویچ [۱] این عدد را برای یک استوانه دایروی حدود $5 \approx Re$ تعیین کرد).

شکل (۸): خطوط جریان حول دو استوانه بیضوی در E=5 در آرایشهای (الف) ردیفی ، (ب) جابجاشده و (پ) درکنارهم.

در اعداد رینولدز بالاتر از این مقدار بحرانی، در تمامی حالات پشت استوانه دوم دو گردابه متقارن تشکیل می شود (شکل ۹) که طول گردابه تشکیل شده با افزایش عدد رینولدز افزایش می یابد. جریان حول استوانه اول بستگی به فاصله بین دو استوانه و عدد رینولدز جریان دارد. در فاصله مورد مطالعه

این تحقیق و در عدد رینولدز 40 = Re، همان گونه که به تر تیب در شکلهای ۹ – الف و ۹ – پ در آرایشهای ردیفی و در کنارهم مشاهده می شود، دو گردابه متقارن پشت استوانه اول نیز شکل می گیرد، اما در آرایش جابجاشده جریان حول استوانه اول فاقد جدایش است (شکل ۹ – ب).

شکل (۹): خطوط جریان حول دو استوانه بیضوی محدود در Re=40 در آرایشهای، (الف) ردیفی، (ب) جابجاشده، (پ) درکنارهم.

با افزایش بیشتر عدد رینولدز، جریان ناپایا شده، لایههای برشی بر روی هم جمع شده و گردابههای کوچک به نحوی که در شکلهای ۱۰– **الف** و ۱۰– **ب** در آرایشهای ردیفی و

جابجاشده مشاهده می شود، تشکیل شده و پدیده ریزش گردابه رخ می دهد.

شکل (۱۰): خطوط جریان حول دو استوانهی بیضوی محدود در Re = 100 در آرایشهای (الف) ردیفی، (ب) جابجاشده و (پ) درکنارهم.

۵-۲- بررسی پدیده ریزش گردابه

با توجه به اهمیت این موضوع، پدیده ریزش گردابه در چیدمانهای مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. در محاسبه عدد اشتروهال، *f* فرکانس تشکیل گردابههای تناوبی با استفاده از آنالیز فوریه نمودار ضریب برآ بر حسب زمان بهدست آمده است. نمودار تغییرات ضرایب پسا و برآ وارد بر استوانهها بر حسب زمان در عدد رینولدز 100 = Re برای آرایشهای مختلف در شکلهای ۱۱ تا ۱۳ ارائه شدهاند. در این شکلها،

منظور از استوانه اول استوانه واقع در بالادست جریان و منظور از استوانه دوم استوانه واقع در پایین دست جریان است. با توجه به شکل **۱۱** در آرایش ردیفی نیروی پسا وارد بر دو استوانه غیرهمفاز (غیر هم علامت) بوده و بر استوانه اول نیروی پسا مثبت وارد می شود در حالی که استوانه دوم نیروی پسا منفی را تحمل می نماید. همچنین، مشاهده می شود که نیروی برآی وارد بر دو استوانه همفاز (هم علامت) است. با استفاده از آنالیز فوریه نمودار نیروی برآ بر حسب زمان، مقدار فرکانس ریزش گردابه برای هر دو استوانه یکسان به دست می آید.

شکل (۱۱): تغییرات ضرایب پسا و برآ نسبت به زمان برای دو استوانه بیضوی محدود در Re = 100 در آرایش ردیفی.

در آرایش جابجاشده (شکل**۱۲**) نیروهای پسا و برآ وارد بر دو استوانه همفاز بوده و بر هر دو استوانه نیروی پسای مثبت وارد میشود، اما همان گونه که در شکل مشهود است، حدود تغییرات نیروی وارد بر استوانه اول در مقایسهی با آرایش ردیفی کمتر، اما برای استوانه دوم بیشتر است. همچنین، واضح است که دامنه تغییرات نیروی برآی وارد بر هر دو استوانه در مقایسه با آرایش ردیفی بیشتر بوده و با کاربرد آنالیز فوریه مقدار فرکانس ریزش گردابه کمتر از حالت ردیفی بهدست میآید.

شکل **۱۳** نمودار تغییرات زمانی ضرایب پسا و برآ وارد بر استوانهها در عدد رینولدز Re = 100 را برای آرایش درکنارهم نشان می دهد. با توجه به این شکل واضح است نیروی پسا وارد بر دو استوانه همفاز بوده و دامنه تغییرات نسبتاً یکسان دارند، اما بر استوانه اول (پایینی) نیروی برآ منفی و بر استوانه دوم (بالایی) نیروی برآ مثبت با دامنه تغییرات تقریباً مشابه وارد می شود. نکته حائز اهمیت دیگری که از نمودار تغییرات زمانی نیروی برآ در این آرایش و همچنین شکل **۱۰ – پ** مشخص است، عدم ریزش گردابه در آرایش درکنارهم می باشد.

شکل (۱۲): تغییرات ضرایب پسا و براً نسبت به زمان برای دو استوانه بیضوی محدود در Re = 100 در آرایش جابجاشده.

شکل (۱۳): تغییرات ضرایب پسا و برآ نسبت به زمان برای دو استوانه بیضوی محدود در Re = 100 در آرایش در کنارهم.

خطوط همتراز سرعت برای جریان غیردائم حول دو استوانه در عدد رینولدز 100=Re در آرایشهای متفاوت در شکل ۱۹ رسم شده است. در این شکل پدیده ریزش گردابه در آرایشهای ردیفی و جابجاشده و عدم ریزش در آرایش درکنارهم به خوبی مشهود است.

شکل (۱۴): خطوط هم تراز سرعت برای جریان حول دو استوانه بیضوی محدود در Re = 100 در آرایشهای (الف) ردیفی، (ب) جابجاشده و (پ) در کنارهم.

مقادیر عدد اشتروهال برای دو استوانه در آرایشهای مختلف به همراه مقادیر آن برای یک استوانه بیضوی در کانال [۱۶] برای مقایسه در جدول ۵ ارائه شده است. همان گونه که ذکر شد، در شرایط مورد مطالعه این تحقیق، به علت اثرات جریان دو استوانه بر یکدیگر ریزش گردابههای دو استوانه با فرکانس یکسان رخ میدهد و در نتیجه اعداد اشتروهال دو استوانه با یکدیگر مساوی است، اما با توجه به نحوه قرار گیری

آنها در جریان، شدت ریزش گردابه در آرایش ردیفی بیشتر از آرایش جابجاشده است. همچنین، با توجه به جدول فوق مشاهده میشود که به علت تاثیرات وجود استوانه دوم مقدار عدد اشتروهال برای دو استوانه کمتر از مقدار آن برای حالت مشابه استوانه منفرد محدود در کانال است.

جدول (۵): عدد اشتروهال برای جریان غیردائم حول استوانههای بیضوی در آرایشهای مختلف در عدد رینولدز 100 – *88*

		100		
چيدمان	زاويه حمله	استوانه منفرد	استوانه اول	استوانه دوم
		[18]		
در کنار هم	$\theta = 0$	-	-	-
جابجا شده	$\theta = 45$	•/YYA	•/١٩١	•/١٩١
رديفي	$\theta = 90$	• / Y) Y	۰/۱۹۸	٠/١٩٨

۵-۳- بررسی نیروهای وارد بر استوانهها

شکل 1۵ خطوط همتراز فشار را برای جریان دائم حول دو استوانه در عدد رینولدز Re=5 در آرایش های متفاوت نشان می دهد. در اعداد رینولدز پایین، نیروهای لزجی دارای اثر غالب بوده و سهم عمده نیروی پسا مربوط به پسای اصطکاکی میباشد. با افزایش عدد رینولدز، سهم پسای اصطکاکی کاهش یافته و پسای فشاری سهم بیشتری در نیروی پسا کل مییابد. در عدد رینولدز Re = 5 ، در آرایشهای مختلف، تقریباً مقادیر یسای یکسانی بر استوانه اول وارد می شود، اما با توجه به این که استوانه دوم تحت تاثیر جریان استوانه اول قرار دارد در هر حالت نیروی پسا کمتری بر آن وارد میشود. با توجه به آرایشهای مختلف، نیروی پسا وارد بر استوانه دوم در آرایش ردیفی دارای کمترین مقدار و در آرایش درکنارهم بیشترین مقدار را دارد. در آرایش ردیفی نیروی برآ وارد بر دو استوانه همفاز بوده و دارای مقادیر یکسان می باشد. در آرایش های جابجاشده و درکنارهم با توجه به نحوهی قرارگیری استوانهها نسبت به یکدیگر، نیروی برآ وارده بر دو استوانه تقریباً برابر، اما غیرهمفاز بوده و نیروی منفی بر استوانه اول وارد می شود. مقادیر ضرایب پسا و برآ مذکور به ترتیب در جدول های ۶ و ۷ ، Re = 5 آمده است. همان گونه که مشهود است در عدد رینولدز بیشترین ضریب برآ مربوط به آرایش در کنارهم و کمترین آن مربوط به آرایش ردیفی است.

کاملش در منطقه کمفشار پشت استوانه اول)، نیروی پسای کمی بر آن وارد میشود. در آرایش جابجاشده، با توجه به تاثیر کمتر استوانه اول بر استوانه دوم نیروی پسای بیشتری نسبت به آرایش ردیفی دریافت میدارد. در آرایش درکنارهم، استوانه دوم کمترین تاثیر را از استوانه اول گرفته و در این حالت مقدار ضریب پسای وارده بر دو استوانه با یکدیگر برابر است. در 40 = Re، با توجه به تغییرات صورت گرفته مذکور نیروی برآ بر خلاف اعداد رینولدز پایین در آرایش ردیفی غیرهمفاز و در آرایش جابجاشده همفاز با مقادیر یکسان ضریب برآ مربوط به آرایش درکنارهم و کمترین آن مربوط به آرایش ردیفی است.

شکل (۱۶): خطوط همتراز فشار برای جریان حول دو استوانه بیضوی در Re = 40 در آرایشهای (الف) ردیفی، (ب) جابجاشده و (پ)درکنارهم.

شکل (۱۵): خطوط همتراز فشار برای جریان حول دو استوانه بیضوی محدود در *Re*=5 در آرایشهای (الف) ردیفی، (ب) جابجاشده و (پ)درکنارهم.

در اعداد رینولدز بالاتر از مقدار بحرانی اولیه، با توجه به جدایش جریان و تشکیل گردابه در پشت استوانهها و بهطور کلی تغییر الگوی جریان و نیز کاهش سهم پسا اصطکاکی و افزایش سهم پسای فشاری، میزان نیروهای وارده تغییر خواهد کرد. خطوط همتراز فشار در عدد رینولدز 40=Re، برای آرایشهای مختلف در شکل ۱۶ رسم شده و مقادیر ضرایب پسا و برآ وارد بر هر استوانه در جدولهای ۶ و ۷ آمده است. با توجه به شکل و جدولهای فوق مشاهده می شود که ضرایب پسای وارده در تمامی چیدمانها همفاز بوده و دارای مقادیر مثبت هستند. بر استوانه اول (با توجه به نحوه قرار گیری در برابر جریان) در آرایش ردیفی بیشترین مقدار و در آرایش درکنارهم کمترین مقدار نیروی پسا وارد می شود. در ارتباط با

با توجه به شکلهای ۱۳ - ۱۲ و نیز جدول ۶، مشاهده می شود که در آرایش های جابجاشده و درکنارهم نیروی پسا وارده همفاز بوده، اما با توجه به نحوهی قرارگیری استوانه اول در برابر جریان در آرایش جابجاشده نیروی کمتری نسبت به آرایش ردیفی و در آرایش درکنارهم نیروی کمتری نسبت به آرایش جابجاشده بر استوانه اول وارد می شود. استوانه دوم نیز در آرایش جابجاشده به علت تاثیر کمتر استوانه اول بر استوانه دوم نیروی پسا بیشتری نسبت به آرایش ردیفی دریافت می دارد. در آرایش در کنارهم استوانه دوم کمترین تاثیر را از استوانه اول گرفته و در این حالت مقدار ضریب پسا وارده بر دو استوانه با یکدیگر برابر است. نتیجه دیگری که با توجه به جدول ۶ می توان گرفت این است که در تمامی حالات نیروی يسا وارد بر استوانهها با افزايش عدد رينولدز كاهش يافته و نیروی پسا وارد بر استوانه اول از نیروی پسا وارد بر استوانه دوم بزرگتر است. با توجه به شکل ۱۲ و جدول ۷ مشاهده می شود که در آرایش جابجاشده نیروی برآ وارد بر دو استوانه همفاز بوده و با توجه به تفاوت توزيع فشار ناشی از چيدمان (شکل ۱۷)، نیروی برآ بیشتری نسبت به آرایش ردیفی بر دو استوانه وارد می شود. به علت اثرات تداخلی گردابه ها بر استوانه دوم نیروی برآی بیشتری وارد می شود. با توجه به شکل ۱۳ و جدول ۷ در آرایش درکنارهم نیروی برآ وارد بر دو استوانه دارای مقدار برابر، اما غیرهمفاز بوده و نیروی منفی بر استوانه دوم وارد می شود. در این آرایش، با توجه به نحوههی چیدمان مقدار نیروی برآ از آرایش ردیفی بیشتر است. در آرایش جابجاشده به دلیل ریزش گردابهها و اثرات تداخلی ناشی از وجود گردابهها مقدار نیروی برآ بیشتری از آرایش درکنارهم بر استوانهها وارد می شود.

جدول ۷ نشان میدهد در آرایش درکنارهم که پدیده ریزش گردابه وجود ندارد، با افزایش عدد رینولدز مقدار نیروی برآی وارد بر هر استوانه کاهش مییابد. در آرایشهای ردیفی و جابجاشده در جریان پایا مقدار نیروی برآ وارد بر هر استوانه با افزایش عدد رینولدز کاهش یافته و در جریان غیردائم، با توجه به ریزش گردابه و اثرات تداخلی آنها بر یکدیگر، مقدار نیروی برآ وارده افزایش مییابد. **جدول (۶**): مقایسه ضرایب پسا دو استوانه بیضوی در

	متفاوت.	رينولدز	ب در اعداد	ای مختلف	آرايشھ	
لارهم	در ک	شده	جابجا	فى	ردي	
C_{D_2}	C_{D_1}	C_{D_2}	C_{D_1}	C_{D_2}	C_{D_1}	Re
11/97	17/••	۹/۹۵	11/44	٨/٢١	11/81	۵
$\chi/\chi\chi$	$\Upsilon/\Lambda\Lambda$	۲/۷۴	٣/٧٢	•/•۵	4/49	۴.
١/٨١	١/٨١	۲/۱۶	۳/۰۱	-•/YA	۴/۱	۱۰۰

جدول (۷): مقایسه ضرایب برآ دو استوانه بیضوی در

	متفاوت.	رينولدز	۔ در اعداد	ی مختلف	آرايشها	
ارهم	در کن	شده	جابجا	نى	ردية	
C_{L_2}	C_{L_1}	C_{L_2}	C_{L_1}	C_{L_2}	C_{L_1}	Re
۵/۳۴	-۵/۱۶	۲/۳	-1/9٣	۰ /۲ ۱	• /٢ ١	۵
۱/۴۵	-1/40	• /۶	•/۶٩	•/•)	-•/• \	۴.
۱/۰۵	$-1/\cdot\Delta$	1/49	1/84	• /YA	۰/۲۸	۱۰۰

خطوط همتراز فشار برای جریان غیردائم در عدد رینولدز Re=100 در آرایشهای مختلف در شکل **۱۷** رسم شدهاند. در جریان غیردائم، همان گونه که در شکلهای ۱۱ تا ۱۳ مشهود است، ضرایب پسا و برآ بهطور تناوبی با زمان تغییر میکنند و در جداول ۶ و ۷ مقادیر ماکزیمم این ضرایب ارائه شده است. با توجه به جدول ۶ و شکل ۱۱ در آرایش ردیفی نیروی پسا وارد بر دو استوانه غیرهمفاز بوده و بر استوانه اول نیروی پسا مثبت وارد می شود، در حالی که استوانه دوم نیروی پسا منفی را تحمل مینماید. دلیل این امر را میتوان با توجه به شکل ۱۷ به این صورت توجیه نمود که به دلیل قرار داشتن کامل استوانه دوم در ناحیه کمفشار پشت استوانه اول، یک فضای مکشی^۱ ایجاد شده که نتیجه آن پسا منفی وارده بر استوانه دوم است. وجود استوانه دوم باعث افزایش فشار در پشت استوانه اول شده و در نتیجه استوانه اول نیروی پسای کمتری در مقایسه با یک استوانه تنها دریافت می کند [۱۶]. همچنین، واضح است که در این آرایش، نیروی برآی وارده بر دو استوانه همفاز بوده و به دلیل وجود اثرات تداخلی ریزش گردابهها، نیروی برآی بیشتری بر استوانه دوم وارد می شود.

¹⁻ Suction Region

شکل (۱۷): خطوط همتراز فشار برای جریان حول دو استوانه بیضوی در 100 = Re در آرایشهای (الف) ردیفی، (ب) جابجاشده و (پ) درکنارهم.

۸- نتیجهگیری

در این مطالعه، جریان حول دو استوانه بیضوی ساکن درون کانال در آرایشهای مختلف شامل: درکنارهم، ردیفی و جابجاشده برای محدوده اعداد رینولدز 100 $\geq n \geq 5$ با استفاده از روش شبکه بولتزمن مورد بررسی قرار گرفته است. براساس نتایج بهدستآمده، در اعداد رینولدز بسیار پایین و کمتر از رینولدز بحرانی (5 = n)، به دلیل اثر غالب نیروهای لزجی یک جریان متقارن و بدون جدایش حول هر دو استوانه در همه حالات مشاهده میشود. در آرایشهای مختلف ضرایب پسا هماز بوده و مقادیر مربوط به استوانه اول تقریباً یکسان هستند، بر استوانه دوم بسته به شدت تاثیر جریان استوانه اول در آرایش ردیفی کمترین و در آرایش درکنارهم بیشترین نیروی پسا وارد میشود. بیشترین مقدار نیروی برآ در آرایش در کنارهم و کمترین مقدار آن در آرایش ردیفی روی میدهد.

با افزایش عدد رینولدز به مقدار بالاتر از رینولدز بحرانی اولیه، در عدد رینولدز 40 = Re در تمامی حالات دو گردابه متقارن پشت استوانه دوم تشکیل میشود که طول گردابه حاصل با افزایش عدد رینولدز افزایش می یابد، اما ساختار جریان حول استوانه اول بسته به فاصله بین دو استوانه و عدد رینولدز جریان متفاوت خواهد بود. با توجه به نحوه قرارگیری استوانه اول در برابر جریان، در آرایش ردیفی بیشترین مقدار و در آرایش در کنارهم کمترین مقدار نیروی پسا بر آن وارد میشود. بیشترین مقدار پسا بر استوانه دوم در آرایش در کنارهم وارد شده و کمترین مقدار نیروی پسا با توجه به قرارگیری نسبتاً کاملش در منطقه کم فشار پشت استوانه اول، در آرایش ردیفی وارد می شود. در این محدوده نیز بیشترین نیروی برآ در آرایش در کنارهم و کمترین مقدار آن در آرایش ردیفی بر

با افزایش بیشتر رینولدز جریان غیردائم شده و پدیده ریزش گردابه رخ میدهد. در شرایط مورد مطالعه این تحقیق، در عدد رینولدز Re=100، در آرایش درکنارهم ریزش گردابه مشاهده نشده و در آرایشهای ردیفی و جابجاشده به علت اثرات متقابل جریان دو استوانه بر یکدیگر فرکانس ریزش گردابههای دو استوانه یکسان بوده و در نتیجه اعداد اشتروهال دو استوانه با یکدیگر مساوی است، اما به علت تاثیرات وجود استوانه دوم مقدار عدد اشتروهال برای دو استوانه در آرایشهای مذکور کمتر از مقدار آن برای حالت مشابه یک استوانه تنها است. با توجه به موقعیت استوانهها در جریان شدت ریزش گردابه در آرایش ردیفی بیشتر از آرایش جابجاشده است. با توجه به نحوه قرار گیری استوانه اول در برابر جریان، در آرایش ردیفی بیشترین مقدار و در آرایش درکنارهم کمترین مقدار نیروی پسا بر آن وارد می شود. بر استوانه دوم بیشترین مقدار پسا به علت تاثیر کمتر استوانه اول بر استوانه دوم در آرایش جابجاشده وارد شده و کمترین مقدار نیروی پسا با توجه به قرارگیری کاملش در منطقه کمفشار پشت استوانه اول، در آرایش ردیفی وارد میشود. در جریان غیردائم کمترین مقدار نیروی برآ در آرایش ردیفی و به دلیل ریزش گردابهها و اثرات تداخلی ناشی از وجود گردابهها بیشترین مقدار آن در آرایش جابجاشده بر استوانهها وارد می شود. نتایج نشان میدهند، در تمامی آرایشها نیروی پسا وارد بر استوانهها با افزایش عدد رینولدز کاهش یافته و نسبت ضریب پسا وارد بر Journal of Computational Fluid Dynamics, Vol. 19, No. 4, pp. 277–288, 2005.

- Akbari, M.H., Price, S.J. "Numerical Investigation of Flow Patterns for Staggered Cylinder Pairs in Cross-flow", Journal of Fluids and Structures, Vol. 20, No. 4, pp. 533–554, 2005.
- Carmo, B.S., and Meneghini, J.R. "Numerical Investigation of the Flow around Two Circular Cylinders in Tandem", Journal of Fluids and Structures, Vol. 22, No. 6, pp. 979–988, 2006.
- Agrawal, A., Djenidi, L., and Antonia, R.A. "Investigation of Flow around a Pair of Side-by-Side Square Cylinders, Using Lattice Boltzmann Method", Computers & Fluids, Vol. 35, No. 10, pp. 1093-1107, 2006.
- Sumner, D., Richards, M.D., Akosile, O.O. "Two Staggered Circular Cylinders of Equal Diameter in Cross-Flow", Journal of Fluids and Structures, Vol. 20, No. 2, pp. 255–276, 2005.
- Singha, S. and Sinhamahapatra, K.P. "High Resolution Numerical Simulation of Low Reynolds Number Incompressible Flow about Two Cylinders in Tandem Arrangment", ASME Journal of Fluids Engineering, Vol. 132, No. 1, pp. 1-10, 2010.
- Mussa, A., Asinari, P., Luo, L-S. "Lattice Boltzmann Simulation of 2D Laminar Flows Past Two Tandem Cylinder", Journal of Computational Physics, Vol. 25, No. 3, pp. 479-505, 2009.
- Nemati, H., Sedighi, K., Farhadi, M. Mohammadi Pirouz, M., and Fattahi, E. "Numerical Simulation of Fluid Flow of Two Rotating Side-by-Side Circular Cylinders, Using Lattice Boltzmann Method", International Journal of Computational Fluid Dynamics, Vol. 24, No's. 3–4, pp. 83–94, 2010.
- Abdollahi, M., and Atefi, Gh. A. "Simulation of Vortex Shedding Phenomenon in a 2-D Flow over a Squared Section Obstacle inside a Channel, Using Lattice Boltzmann Method", Aerospace Mechanic Journal, Vol. 7, No. 4, 2010 (In Persian).
- Vakil, A. and Green, SH.I. "Two-dimensional Sideby-Side Circular Cylinders at Moderate Reynolds Numbers", Computers & Fluids, Vol. 51, No. 1, pp. 136-144, 2011.
- Ghadiri-Dehkordi, B., Moghaddam, S.H., Jafari, H. H., "Numerical Simulation of Flow over Two Circular Cylinders in Tandem Arrangement", Journal of Hydrodynamics, Vol. 23, No. 1, pp. 114-126, 2011.
- Patel, V.A. "Flow around the Impulsively Started Elliptic Cylinder at Various Angles of Attack", Computers & Fluids, Vol. 9, No. 4, pp. 435-462, 1974.

استوانه اول بر ضریب پسا استوانه دوم همواره بزرگتر از یک است. نیروی برآ با افزایش عدد رینولدز رفتار متفاوتی نشان میدهد، در جریان دائم در آرایشهای ردیفی و جابجاشده مقدار نیروی برآ وارد بر هر استوانه کاهش یافته و در جریان غیردائم با توجه به ریزش گردابه و اثرات تداخلی آنها بر یکدیگر مقدار نیروی برآ وارده افزایش مییابد.

۷- فهرست علائم

L	فاصله بين مراكز دو استوانه (m)
Р	فشار (kgm ⁻¹ s ⁻²)
St	عدد اشتروهال
C_D	ضريب پسا
C_L	ضريب برآ
f^{eq}	تابع توزيع تعادلي ماكسول- بولتزمن
f_{α}	تابع توزیع ذره در فضای گسسته
\widetilde{f}_{lpha}	تابع توزيع ذره پس از مرحله برخورد
f^{eq}_{α}	تابع توزیع تعادلی ذره در فضای گسست
$f \equiv f(\boldsymbol{x}, \boldsymbol{\xi}, t)$	تابع توزیع ذره در فضای فازی پیوسته
F_D	نیروی پسا (kgms ⁻²)
F_L	نیروی براً (kgms ⁻²)
L_a	طول جدایش جریان(m)
Re	عدد رينولدز
علائم يونانى	

a'

رجه)

δx	اندازه شبکه در واحد شبکه بولتزمن (LL)
δt	گام زمانی در واحد شبکه بولتزمن (LT)
λ	زمان آرامش (s)
τ	زمان آرامش بیبعد
ξ	سرعت بیبعد ذره در فضای فازی پیوسته
ρ	چگالی (kgm ⁻³)
v	لزجت دینامیکی (m ² s ⁻¹)
θ	زاویه قرارگیری استوانهها نسبت به جریان (د

۸- مراجع

- 1. Zdrakovich, M. M. "Review of Flow Interference between Two Circular Cylinders in Various Arrangements", ASME Journal of Fluids Engineering, Vol. 99, No. 4, pp. 618-633, 1977.
- Surmas, R. Dos Santos, L.O.E., and Philippi, P.C. "Lattice Boltzmann Simulation of the Flow Interference in Bluff Body Wakes", Future Generation Computer Systems, Vol. 20, No.6, pp. 951–958, 2004.
- 3. Kondo, N. anf Matsukuma, D. "Numerical Simulation for Flow around Two Circular Cylinders in Tandem Arrangment", International

- 24. Sukop, M.C. and Thorne, D.T. "Lattice Boltzmann Modeling", An Introduction to Geoscientists and Engineers, Springer, Berlin, 2006.
- 25. Salari, M. "Simulation of Flow over Tube Bundles with Different Arrangements, Using Lattice Boltzmann Method", M.Sc. Thesis, Department of Mechanical and Aerospace Engineering, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, 2012 (In Persian).
- Beigzadeh-Abbassi, A.R. "Simulation of Self-Propulsive Phenomenon, Using Lattice Boltzmann Method", M.Sc. Thesis, Department of Aerospace Engineering, Sharif University of Technology, Tehran, 2011 (In Persian).
- 27. Filippova, O. and Hänel, D. "Grid Refinement for Lattice-BGK Models", Journal of Computational Physics, Vol. 147, No. 1, pp. 219-228, 1998.
- Yu, D., Mei, R., Luo, L-S., Shyy, W. "An Accurate Curved Boundary Treatment in the Lattice Boltzmann Method", Journal of Computational Physics, Vol. 155, No. 2, pp. 307-329, 1999.
- Mei, R., Yu, D., Shyy, W., Luo, L-S. "Force Evaluation in Lattice Boltzmann Method, Involving Curved Geometry", ICASE Report No. 2002–22, NASA Langley Research Center, USA, 2002.
- Zou, Q., He, X. "On Pressure and Velocity Boundary Conditions for the Lattice Boltzmann BGK Model", Physics of Fluids, Vol. 9, No. 6, pp. 1591-1598, 1997.
- Bao, J., Yuan, P., and Schaefer, L. "A Mass Conserving Boundary Condition for the Lattice Boltzmann Method", Journal of Computational Physics, Vol. 227, No. 18, pp. 8472-8487, 2008.
- Chen, S., Martínez, D. and Mei, R. "On Boundary Conditions in Lattice Boltzmann Method", Physics of Fluids, Vol. 8, No. 9, pp. 1788-1802, 1996.
- Schäfer, M., Turek, S. "Benchmark Computations of Laminar Flow around a Cylinder, Lehrstuhl für Strömungsmechanik", Universität Erlangen-Nürnberg, 1996.

- Faruquee, Z., Ting, S-K.D., Fartaj, A., Barron, M.R., and Carriveau, R. "The Effects of Axis Ratio on Laminar Fluid Flow around an Elliptical Cylinder", International Journal of Heat and Fluid Flow, Vol. 28, No. 5, pp. 1178-1189, 2007.
- 16. Taeibi-Rahni, M., Esfahanian, V., and Salari, M. "Investigation of Flow around a Confined Elliptical Cylinder, Using Lattice Boltzmann Method", Middle-East Journal of Scientific Research, Vol. 15, No. 1, pp. 08-13, 2013.
- Berbish, N.S. "Heat Transfer and Flow Behavior around Four Staggered Elliptic Cylinders in Cross Flow", Heat and Mass Transfer, Vol. 47, No. 3, pp. 287-300, 2011.
- Nejat, A., Mirzakhalili, E., Aliakbari, A., FallahNiasar, M., Vahidkhah, S.K. "Non-Newtonian Power-Law Fluid Flow and Heat Transfer Computation Across a Pair of Confined Elliptical Cylinders in the Line Array", Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics, Vol. 171, No.1, pp. 67-82, 2012.
- Taeibi-Rahni, M., Esfahanian, V., and Salari, M. "Numerical Simulation of Flow over Two Elliptical Cylinders in Tandem Arrangement, Using Lattice Boltzmann Method, The 12th Iranian Aerospace Society Conference", AmirKabir University of Technology, Tehran, Iran, 2013.
- Deladisma, M.D. "Accuracy and Enhancement of the Lattice Boltzmann Method for Application to a Cell-Polymer Bioreactor System", PhD Dissertation, Department of Mechanical Engineering, Georgia Institute of Technology, Georgia, 2006.
- Chen, S., Doolen, G.D. "Lattice Boltzmann Method for Fluid Flows, Annual Review of Fluid Mechanics", Vol. 30, No. 1, pp. 329-364, 1998.
- Yu, D., Mei, R., Luo, L-S., Shyy, W. "Viscous Flow Computations with the Method of Lattice Boltzmann Equation", Progress in Aerospace Sciences, Vol. 39, No. 5, pp. 329-367, 2003.
- Qian, Y. H., d'Humières, D., Lallemand, P. "Lattice BGK Models for Navier-Stokes Equation", Europhysics Letter, Vol. 17, No. 6, pp. 479-484, 1992.